ببینید اگر این زن فرزندی سفید، دارای موهای نرم و فروهشته و چشمان قرمز به دنیا آورد، پس او فرزند هلال بن امیه است؛ و اگر فرزندی دارای چشمان سیاه، موهای پیچان و مجعد و ساق های باریک به دنیا آورد، او فرزند شریک بن سحماء است.

هِلال بن أُمية همسرش را به زنا با شریک بن سَحْماء که برادر مادری براء بن مالک بود، متهم کرد؛ هِلال اولین مردی بود که در اسلام با همسرش ملاعنه کرد. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «أَبْصِرُوهَا، فَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَبْيَضَ سَبِطًا، قَضِيءَ الْعَيْنَيْنِ، فَهُوَ لِهِلاَلِ بْنِ أُمَيَّةَ، وَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَكْحَلَ جَعْدًا حَمْشَ السَّاقَيْنِ، فَهُوَ لِشَرِيكِ ابْنِ سَحْمَاءَ»: «ببنید اگر این زن فرزندی سفید، دارای موهای نرم و فروهشته و چشمان قرمز به دنیا آورد، پس او فرزند هلال بن امیه است. و اگر فرزندی دارای چشمان سیاه، موهای پیچان و مجعد و ساق های باریک به دنیا آورد، او فرزند شریک بن سحماء است».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

چنانکه در این حدیث آمده است، هلال بن امیة رضی الله عنها همسرش را متهم به زنا با فردی به نام شریک بن سحماء می کند؛ و حاملگی او را از همین زنا می داند. و به این ترتیب می خواهد فرزندی را که همسرش حامله است، با لعان از خود نفی کند. و لعان عبارت است از شهادت هایی موکد به سوگند که بین زن و شوهر رد و بدل می شود و در طی آن یکدیگر را لعنت می کنند، اگر در ادعای خود دروغگو باشند. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم علامت هایی را توصیف می کند که با دقت در آنها مشخص می شود نوزادی که به دنیا می آید، فرزند چه کسی است؛ فرزند پدرش می باشد یا فرزند کسی که سبب حاملگی این زن از طریق زنا شده است؛ بنابراین می فرماید: اگر موهای نوزاد لخت و و افتاده و کامل باشد، فرزند پدرش هلال می باشد چون به او شباهت دارد. و اگر چشم ها و محل رشد پلک های نوزاد سیاه باشند و موهایش مجعد و پیچیده، از آنِ کسی است که با این زن زنا کرده است که شریک بن سحماء می باشد. و این دلیلی بر مشروعیت ملاعنه ی زن باردار است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58156